

RADOSŁAW BULEJAK

Uniwersytet Wrocławski
e-mail: radoslawbulejak@gmail.com

Glosa do uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 listopada 2013 r., I OPS 9/13

Teza uchwały

Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 r. na posiedzeniu jawnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich (dalej: RPO) podjął następującą uchwałę: „Po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 grudnia 2005 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie cofania i zwracania przez policjantów równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego (Dz. U. Nr 266, poz. 2246) postępowanie o wypłatę równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego emerytowanemu funkcjonariuszowi Policji podlega umorzeniu, mimo pozostawania w obrocie prawnym, wydanej przed 1 stycznia 2006 r. decyzji przyznającej policjantowi lub emerytowanemu funkcjonariuszowi Policji uprawnienie do równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego”¹.

Rozbieżności w orzecznictwie

Komentowana uchwała ma istotny wymiar praktyczny. Naczelny Sąd Administracyjny odniósł się w niej szeroko do kwestii trwałości decyzji administracyjnej i ochrony praw nabytych przez jednostkę. Mimo że podjęte w uchwale

¹ Uchwała 7 sędziów NSA z dnia 25 listopada 2013 r., I OPS 9/13, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych (dalej: CBOSA) — orzeczenia.nsa.gov.pl. (dostęp: 2.02.2015).

zagadnienie było przedmiotem wielu orzeczeń sądów administracyjnych, z uwagi na konieczność zapewnienia jednolitości orzecznictwa sądowoadministracyjnego, NSA podjął jednak uchwałę o abstrakcyjnym charakterze.

W treści swojego wniosku RPO wyjaśnił, że do dnia 31 grudnia 2005 r. emerytowanym policjantom przyznawane było prawo do równoważnika pieniężnego za remont lokalu. Podstawą wydawanych decyzji był art. 29 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin² w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji³ oraz § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości i szczegółowych zasad przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania przez policjantów równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego (dalej: rozporządzenie z dnia 28 czerwca 2002 r.)⁴

W dniu 1 stycznia 2006 r. weszło natomiast w życie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości i szczegółowych zasad przyznawania, odmowy przyznania, cofania i zwracania przez policjantów równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego⁵, wskutek którego uchylono § 8 i § 9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2002 r. W orzecznictwie sądowym podnoszono, że uchylone przepisy wykraczały poza ramy upoważnienia ustawowego zawartego w art. 91 ust. 2 ustawy o Policji, ponieważ przewidywały stosowanie rozporządzenia także do emeryta i rencisty policyjnego i osób uprawnionych do renty rodzinnej po zmarłym policjancie oraz po zmarłym emerycie lub renciście. Określenie podmiotów uprawnionych do uzyskania równoważnika za remont lokalu nie zostało natomiast zawarte w art. 91 ust. 2 ustawy o Policji. W konsekwencji, od wskazanego momentu przestała istnieć podstawa prawna do przyznania emerytowanemu funkcjonariuszowi Policji prawa do równoważnika za remont lokalu mieszkalnego.

Przedmiotowa nowelizacja nie zawierała jednak żadnych przepisów intertemporalnych, które regulowałyby kwestię uprawnień nabytych przez emerytów i rencistów policyjnych na podstawie wydanych wcześniej decyzji. Rzecznik Praw Obywatelskich zauważył, że zmiana rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2002 r. spowodowała rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Część składów orzekających wskazywała, że pozbawienie emerytowanych funkcjonariuszy prawa do równoważnika nie spowodowało wygaśnięcia decyzji

² Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 67 ze zm.

³ Tekst jednolity Dz. U. z 2011 r., Nr 287, poz. 1687 ze zm.

⁴ Dz. U. Nr 100, poz. 919 ze zm.

⁵ Dz. U. Nr 266, poz. 2246.

administracyjnych przyznających to świadczenie⁶. Ponadto, NSA w jednym ze swoich wyroków stwierdził, że: „Dopóki istnieje w obrocie prawnym ostateczna decyzja przyznająca emerytowanemu funkcjonariuszowi prawo do równoważnika pieniężnego za remont lokalu, organ policyjny nie może wydać decyzji o odmowie wypłaty ww. świadczenia”⁷. Źródłem prawa do równoważnika za remont zajmowanego lokalu jest więc funkcjonująca w obrocie prawnym decyzja ostateczna, która przyznała to prawo bezterminowo. Oznacza to, że przedmiotowa decyzja wywołuje skutki prawne, nawet po nowelizacji rozporządzenia z 28 czerwca 2002 r. i może być realizowana przez wypłatę świadczenia. W konsekwencji organy Policji powinny ustalić wysokość świadczenia na podstawie obowiązujących obecnie przepisów⁸.

W orzecznictwie ujawnił się także konkurencyjny pogląd, zgodnie z którym emerytowanemu policjantowi nie przysługuje uprawnienie do równoważnika nawet wówczas, gdy przed dniem 1 stycznia 2006 r. zapadła decyzja przyznająca mu to świadczenie. Pozostawanie w obrocie takiej decyzji nie stoi na przeszkodzie wydaniu decyzji odmawiającej wypłaty tego świadczenia bądź umarzającej postępowanie⁹. Decyzje przyznające równoważnik nie kreowały więc podlegających jakiegokolwiek ochronie praw¹⁰.

Rozbieżności w orzecznictwie sądowym pojawiły się także w kwestii uchylenia decyzji nadającej prawo do równoważnika. W niektórych wyrokach NSA dopuszczał, na podstawie § 6 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2002 r., cofnięcie emerytowanym funkcjonariuszom Policji uprawnień przyznanych im na podstawie decyzji ostatecznej¹¹. Ponadto, składy orzekające były także podzielone co do formy prawnej, w której winna nastąpić odmowa realizacji uprawnienia do omawianego równoważnika. W orzecznictwie przyjęło się, że odmowa wypłaty rów-

⁶ Zob. wyrok NSA z dnia 18 czerwca 2008 r., I OSK 953/07; wyrok NSA z dnia 24 listopada 2010 r., I OSK 1104/10; wyrok NSA z dnia 3 lutego 2011 r., I OSK 1529/10; wyrok NSA z dnia 3 lutego 2011 r., I OSK 1713/10; wyrok NSA z dnia 3 lutego 2011 r., I OSK 1720/10; wyrok NSA z dnia 3 lutego 2011 r., I OSK 1761/10; wyrok NSA z dnia 3 lutego 2011 r., I OSK 1655/10; wszystkie wyroki są dostępne w CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

⁷ Por. wyrok NSA z dnia 16 stycznia 2013 r., I OSK 668/10, CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl.

⁸ Zob. wyrok NSA z dnia 16 stycznia 2013 r., I OSK 668/10; wyrok NSA z dnia 16 stycznia 2013 r., I OSK 1821/10; wyrok z dnia 10 lipca 2012 r., I OSK 304/10; wyrok NSA z dnia 1 grudnia 2011 r., I OSK 1711/11; wyrok NSA z dnia 15 czerwca 2012 r., I OSK 2016/11; wyrok NSA z dnia 4 kwietnia 2012 r., I OSK 1850/11; wszystkie w CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

⁹ Por. wyrok NSA z dnia 28 czerwca 2012 r., I OSK 895/11; wyrok NSA z dnia 28 czerwca 2012 r., I OSK 1896/11; wszystkie w CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

¹⁰ Por. wyrok NSA z dnia 31 sierpnia 2010 r., I OSK 406/10, CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl.

¹¹ Por. wyrok NSA z dnia 22 grudnia 2011 r., I OSK 1144/11; wyrok NSA z dnia 23 marca 2012 r., I OSK 1756/11; wyrok NSA z dnia 24 listopada 2010 r., I OSK 1104/10; wszystkie w CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

noważnika następuje w formie decyzji¹². W ostatnim czasie zaczął jednak dominować pogląd, że wypłata równoważnika jest czynnością materialno-techniczną mającą za podstawę decyzję o przyznaniu uprawnienia oraz corocznie składane oświadczenie mieszkaniowe, normy zaludnienia i wysokość stawek¹³.

Komentarz

W treści głosowanej uchwały NSA wyjaśnił, że od momentu wejścia w życie nowelizacji rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2002 r. nie ma podstawy prawnej do wypłaty emerytowanym policjantom równoważnika za remont zajmowanego lokalu. Według NSA, prawo do rzeczzonego równoważnika dla emerytów policyjnych nie należało nigdy do kategorii praw „słusznie nabytych”. Nie korzystało więc ono z konstytucyjnej ochrony. Należy w pełni zgodzić się z NSA, że w demokratycznym państwie prawa nie można zaakceptować sytuacji, w której osobom nieuprawnionym (w świetle przepisów materialnych) będzie wypłacane świadczenie.

Ponadto, NSA zauważył w komentowanej uchwale, że w ustaleniu uprawnienia administracyjnoprawnego pierwszeństwo należy zawsze dać przepisom prawa materialnego. To te przepisy — zdaniem NSA — kształtują podstawę konkretyzacji praw jednostki. W konsekwencji, decyzja administracyjna nie stanowi podstawy nawiązania stosunku administracyjnoprawnego, lecz konkretyzuje treść już istniejącego stosunku¹⁴. Oznacza to, że stosunki administracyjnoprawne mogą zostać nawiązane jedynie z mocy samego prawa. Uchylenie stosownych przepisów prawa administracyjnego materialnego będzie więc skutkować brakiem podstaw do wypłaty równoważnika emerytowanym policjantom.

W uchwale NSA odniósł się także do konstrukcji prawnej prawa do równoważnika za remont zajmowanego lokalu. Zauważono, że decyzja o przyznaniu równoważnika nie daje prawa do żądania przez policjanta ciągłych świadczeń przez wypłatę równoważnika pieniężnego. Wynika to z tego, że rozporządzenie z dnia 28 czerwca 2002 r. wyróżnia dwa etapy w ukształtowaniu prawa do rzeczzonego świadczenia, a w konsekwencji zobowiązuje organy Policji do podjęcia dwóch prawnych form działania. Pierwszy etap to przyznanie uprawnienia do równoważnika pieniężnego w formie decyzji administracyjnej (art. 97 ust. 5 ustawy o Policji), drugi — ustalenie uprawnień do otrzymania równoważnika za

¹² Zob. wyrok NSA z dnia 24 marca 2010 r., I OSK 1576/10; wyrok NSA z dnia 17 czerwca 2010 r., I OSK 3/10; wszystkie w CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

¹³ Na przykład wyroki NSA z dnia 24 marca 2010 r., I OSK 1576/09; wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2011 r., I OSK 1992/10; wszystkie w CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

¹⁴ Zob. szerzej M. Kamiński, *Prawo administracyjne intertemporalne*, Warszawa 2011, s. 338–352.

dany rok. W ocenie NSA, ta konkretna faza realizowana jest w formie czynności materialno-technicznej.

Trzeba zaznaczyć, że czynności materialno-techniczne są rodzajem czynności faktycznej, które kształtują stosunki prawne poprzez fakty, a nie reguły postępowania¹⁵. W literaturze przedmiotu za podstawowe kryterium rozróżnienia decyzji administracyjnych od czynności materialno-technicznych uznaje się element „rozstrzygania”, czyli przesądzenie o pewnych kwestiach, rozstrzyganie wątpliwości, rozstrzyganie o przysługiwaniu uprawnień. Celem bezpośrednim działań faktycznych jest doprowadzenie do zrealizowania pewnego stanu faktycznego, a nie ustalanie prawnie wiążących konsekwencji danego stanu faktycznego¹⁶. Brak tego elementu będzie pozwalał na zakwalifikowanie danego działania jako czynności materialno-technicznej. Celem decyzji administracyjnej jest natomiast rozstrzyganie o konsekwencjach prawnych zaistniałego stanu faktycznego¹⁷.

Naczelnny Sąd Administracyjny słusznie uznał więc, że ustalenie wysokości równoważnika i jego wypłata będą realizowane poprzez czynności materialno-techniczne, a nie decyzję administracyjną. Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 2002 r.: „Wysokość równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego stanowi iloczyn liczby norm zaludnienia należnych policjantowi oraz członkom jego rodziny i kwoty 111,30 zł”. Natomiast w myśl zaś § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia: „Ustalenia uprawnienia policjanta do otrzymania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, oraz do liczby norm zaludnienia przysługujących zamieszkałym z nim członkom rodziny dokonuje się według stanu na dzień 1 stycznia danego roku kalendarzowego na podstawie corocznie składanego przez niego oświadczenia mieszkaniowego”. Z przytoczonych przepisów wynika jednoznacznie, że organ ustala jedynie wysokość świadczenia, a nie przesądza o tym, czy policjant posiada prawo do równoważnika. Nie dokonuje więc autorytatywnej konkretyzacji normy materialnego prawa administracyjnego. Taka klasyfikacja ma istotne konsekwencje, gdyż wydanie decyzji o odmowie wypłaty omawianego równoważnika należy potraktować jako decyzję wydaną bez podstawy prawnej, co w świetle art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: k.p.a.)¹⁸ stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji.

Należy zauważyć, że czynności materialno-techniczne podejmowane są poza postępowaniem administracyjnym jurysdykcyjnym. Oznacza to, że w sprawach o wypłatę równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu nie stosuje się przepisów k.p.a. Organy Policji nie mogą więc prowadzić postępowania

¹⁵ M. Wierzbowski, [w:] *Polskie prawo administracyjne. Część druga*, red. J. Służewski, Warszawa 1985, s. 31.

¹⁶ K.M. Ziemiński, *Indywidualny akt administracyjny jako forma prawna działania administracji*, Poznań 2005, s. 477.

¹⁷ *Ibidem*, s. 477–491.

¹⁸ Tekst jednolity Dz. U. 2013, poz. 267 ze zm.

w przedmiocie naliczenia i wypłaty ww. świadczenia. Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale wyjaśnił, że: „O istnieniu sprawy administracyjnej załatwianej w postępowaniu administracyjnym przesądza istnienie sprawy w aspekcie przedmiotowym, podmiotowym oraz forma jej załatwienia”¹⁹.

Artykuł 105 § 1 k.p.a. stanowi, że: „Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części”. Przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brakuje podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego. Zakres orzekania reguluje natomiast art. 1 pkt 1 k.p.a., w myśl którego: „Kodeks postępowania administracyjnego normuje postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej”. W tym miejscu należy przywołać też wyrok NSA z dnia 24 kwietnia 2003 r., w którym sąd stwierdził, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu”²⁰. W konsekwencji postępowanie o wypłatę równoważnika podlega umorzeniu, gdyż osoba wnosząca żądanie od 1 stycznia 2006 r. nie jest uprawniona do rzeczoności świadczenia (brak elementu podmiotowego). Ponadto, organy Policji nie załatwiają sprawy poprzez wydanie decyzji administracyjnej (brak elementu przedmiotowego).

Trzeba jednak poczynić uwagę, że w dniu 11 kwietnia 2011 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi²¹, która dodała do k.p.a. art. 61a, zgodnie z którym: „Gdy żądanie [...] zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania”. Oznaczałoby to, że w obecnym stanie prawnym organy Policji powinny wydać postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, nie zaś decyzję o umorzeniu postępowania. Artykuł 3 ustawy nowelizującej wprowadził jednak zasadę, że: „W sprawach, w których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy została wydana decyzja, a zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, powinno być wydane postanowienie, właściwą formą załatwienia sprawy jest de-

¹⁹ Uchwała 7 sędziów NSA z dnia 25 listopada 2013 r., I OPS 9/13, CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

²⁰ Wyrok NSA z dnia 24 kwietnia 2003 r. III SA 2225/01, CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

²¹ Dz. U. z 2011 r., Nr 6, poz. 18.

cyzja”. W konsekwencji, dla spraw, w których zapadła już decyzja, właściwe będzie umorzenie postępowania. Takimi sprawami są na pewno wypłaty równoważnika dla emerytowanych policjantów, dla których wydano decyzję o przyznaniu tego świadczenia przed 1 stycznia 2006 r.

Na marginesie należy zauważyć, że może zaistnieć sytuacja, gdy policjant, któremu przyznano po 11 kwietnia 2011 r. prawo do równoważnika za remont zajmowanego lokalu, wniesie o wydanie decyzji w przedmiocie naliczenia i wypłaty równoważnika. W takim wypadku organy Policji winny wydać na podstawie art. 61a k.p.a. postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego. Wydanie decyzji o umorzeniu będzie niedopuszczalne. Organy powinny więc szczegółowo przeanalizować daty zapadłych decyzji administracyjnych, aby wydać właściwe rozstrzygnięcie.

Naczelny Sąd Administracyjny odniósł się w uchwale także do kwestii uchylenia ostatecznej decyzji przyznającej prawo do równoważnika emerytowanym policjantom. Stwierdził, że: „Pozostawanie w obrocie prawnym decyzji ostatecznej [...] nie wyłącza dopuszczalności podjęcia czynności ustalenia uprawnienia do otrzymania równoważnika pieniężnego”. Należy zauważyć, że częstą praktyką organów Policji było uchylanie decyzji przyznającej równoważnik na podstawie art. 163 k.p.a. Zgodnie z powołanym przepisem „Organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne”. W ocenie organów takim przepisem szczególnym miał być § 6 rozporządzenia z 28 czerwca 2002 r., w myśl którego: „Decyzję o cofnięciu uprawnienia do dotychczas przyznanego równoważnika wydaje się, jeżeli policjant przestał spełniać warunki, o których mowa w § 1 ust. 1 rozporządzenia, lub zmienił się jego stan rodzinny”. W głosowanej uchwale NSA *expressis verbis* wskazał, że ze względu na wieloetapowość realizacji prawa do równoważnika nie ma podstaw do wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji przyznającej to świadczenie (w wyniku uchylenia podstawy prawnej, tj. § 8 i § 9 ust. 2 rozporządzenia z 28 czerwca 2002 r.)²². Z § 1 ust. 1 rozporządzenia z 28 czerwca 2002 r. wynika jednoznacznie, że prawo do równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego przysługuje osobie, która jest policjantem w służbie stałej. Należy podkreślić, że emeryci oraz renciści policyjni nie spełniali tego warunku od samego początku. Z tego względu niemożliwe jest cofnięcie im uprawnienia (prawa do świadczenia), które od samego początku im nie przysługiwało. Nie istnieje więc podstawa prawna do uchylenia w trybie art. 163 k.p.a. decyzji przyznającej równoważnik emerytom lub rencistom policyjnym.

²² Wydaje się, że skład orzekający nie podzielił tez zawartych w wyrokach NSA: z dnia 22 grudnia 2011 r., I OSK 1144/11; z dnia 23 marca 2012 r., I OSK 1756/11; z dnia 24 listopada 2010 r., I OSK 1104/10; wszystkie w CBOSA — orzeczenia.nsa.gov.pl (dostęp: 2.02.2015).

Podsumowanie

Naczelny Sąd Administracyjny w głosowanej uchwale w sposób nader kompleksowy i wyczerpujący udzielił odpowiedzi na pojawiające się w orzecznictwie pytania związane z prawnymi konsekwencjami uchylecia materialnoprawnej podstawy uprawnienia administracyjnego. Głosowana uchwała rozstrzygnęła, że niezależnie od decyzji emerytowanym policjantom nie przysługuje prawo do wypłaty równoważnika. Skład orzekający odważnie zajął stanowisko, że pozostawianie decyzji przyznającej równoważnik nie stanowi przeszkody do odmowy wypłaty wymienionego świadczenia. Treść uchwały w sposób jednoznaczny przesądza, że w obecnym stanie prawnym nie istnieje podstawa prawna do wypłaty równoważnika emerytom policyjnym. Naczelny Sąd Administracyjny wyraźnie wskazał, że właściwą formą odmowy wypłaty będzie czynność materialno-techniczna, a nie decyzja administracyjna. Jest to o tyle ważne, że praktyka organów Policji w tym zakresie była niejednolita. Zdarzało się, że mimo braku materialnoprawnej podstawy część organów wypłacała sporne świadczenie. Inne zaś organy uchylały — z powodu utraty uprawnienia przez emeryta (rencisty) — dotychczasową decyzję uprawniającą. Był to stan wyjątkowo niekorzystny i nie do pogodzenia z zasadą prowadzenia postępowania administracyjnego w sposób budzący zaufanie do władzy publicznej. Z tych względów podjęcie komentowanej uchwały było uzasadnione.

Commentary on the resolution of the Supreme Administrative Court of Poland of 25 November 2013, I OPS 9/13

Summary

The Supreme Administrative Court resolved that after the entry into force of the Regulation of the Minister of Internal Affairs and Administration of 28 December 2005 (Journal of Laws No. 266, item. 2246) proceeding in the matter of the payment of equivalent to the renovation of the occupied flat to a retired police officer shall be discontinued, despite remaining in the legal system of a decision, issued before 1 January 2006, to grant a retired officer of the Police authority the right to an equivalent for the renovation of the occupied flat. According to the court, there are two stages in the formation of right to the said benefit. The first step is to grant right to the equivalent in the form of an administrative decision, the second — to determine the yearly amount of the equivalent. The court pointed that the payment of the equivalent is a real act. For these reasons, the proceeding in the matter of the equivalent's payment shall be discontinued as objectless. Police authorities have no legal grounds to issue a decision refusing payment of the equivalent. According to the author of this article, the above resolution should largely be accepted.

Keywords: administrative proceedings, real acts, equivalent for the renovation of the occupied flat, discontinuance of administrative proceedings, payment of equivalent for a retired police officer